

[Holger Eriksen.]

Hvis en Medarbejder eller en Indsender skriver en Artikel, der er fyldt med Injurier, har vedkommende, saa længe Artiklen ikke er offentliggjort, kun baaret sig ad som den Mand, der knytter Haanden i Lommen; saa længe ingen eller kun en enkelt har set Artiklen, er der ingen Artikel og altsaa heller ingen Injurier. Først i det Øjeblik den offentliggøres, først i det Øjeblik et stort Antal Personer faar Lejlighed til at læse den, foreligger der eventuelt en Forbrydelse eller Lovovertrædelse. Den er kun opstaaet ved Redaktørens Bistand; kun opstaaet derved, at han har gjort Artiklens Paastande til sine, vel vidende, at han derved overtog Ansvarret for dem. Det er derfor ogsaa rimeligt, at det er ham, der maa tage Straffen.

En Undtagelse er der. For saa vidt den paagældende Artikel bærer sin Forfatters Navn, er det Forfatteren, der har Strafansvaret, hvis han da bor her i Landet eller i hvert Fald har fast Ophold her, hvis han er myndig, og hvis han er i Besiddelse af den for Strafansvaret nødvendige Tilregnelighed. Undtagelsen gælder ikke, hvis Redaktøren har opfordret den paagældende til at skrive Artiklen, eller hvis han selv eller en af hans Medarbejdere har bistaaet ved Udarbejdelsen, eller endelig, hvis Redaktøren vidste, at Indholdet var urigtigt.

Der er specielle Bestemmelser vedrørende Ansvarret for Annoncer, noget, som formodentlig ikke faar stor praktisk Betydning. Men medens jeg er ved Annoncerne, vil jeg gerne tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa en bestemt Slags Annoncer, der fremkommer baade i Ugeblade og i Dagblade i Jylland. De er indsendt af københavnske Cigarhandlere, som averterer deri, at de sælger alle gangbare Mærker af Cigarer til de sædvanlige Priser mod Indsendelse af Frimærker. Jeg ser ikke rettere, end at der her foreligger en direkte Opfordring til at stjæle af Frimærkekassen, thi fornuftige Mennesker paatager sig dog ikke Udgifter til Porto for at kunne købe Cigarer i København til samme Priser; som de kunde købe dem til hos Cigarhandleren henne paa Hjørnet. Jeg er naturligvis opmærksom paa, at dette Forhold ikke hører direkte ind under Presseloven, men jeg henstiller alligevel til den højtærede Minister, om der ikke kunde gøres et eller andet over for den Slags Annoncer.

Nyt i det foreslaaede Lovforslag er det ogsaa, at Løbesedler, Plakater og Opslag er inddraget under Loven, og at Bladenes

Indholdsplakater anses som Bestanddele af det Blad, hvorfra de stammer. Det er naturligvis noget, der siger sig selv. Paa samme Maade som en Redaktør maa bære Ansvarret for sit Blad, maa han ogsaa bære Ansvarret for de Plakater, der angiver Indholdet af Bladet. Jeg betragter det afgjort som et Fremskridt, at der, hvor Løbesedler eller Opslag indeholder Udtalelser, som er utilbørlige eller i hvert Fald paa en utilbørlig Maade forulemper Personer eller Virksomheder, skal finde offentlig Paatale Sted. Det vil aldrig komme til at ramme den hæderlige Presse, men der findes Personer, for hvem Æreskænderi er en Passion, og over for dem er det en Fordel, at den angrebne ikke skal have Ulejligheden med selv at anlægge Sag.

Jeg kommer derefter til den anden betydningsfulde Ændring i Lovforslaget i Forhold til den gældende Lov. Den angaar Berigtigelsesspørgsmaalet. Hidtil har det været saadan, at hvis en Person følte sig brøstholden over, hvad et Blad havde skrevet mod ham, kunde vedkommende kræve optaget i Bladet, at han havde anlagt Sag imod dette, og denne Bestemmelse findes endnu. Det er dog maaske rimeligt, at denne Bestemmelse bliver modificeret saaledes, at Retten kun gælder, hvor der virkelig anlægges Sag. Jeg kender fra det Blad, hvor jeg er ansat, Tilfælde, hvor en Person for at afbøde et Angrebs Virkninger forlanger optaget, at han har anlagt Sag, men hvor Sagsanlægget af gode Grunde udebliver. Berigtigelsesspørgsmaalet er meget vigtigt, men ogsaa meget vanskeligt, thi medens formodentlig alle vil finde det rigtigt og rimeligt, at der skal være Adgang for den angrebne til at bringe faktiske Oplysninger, naar der er givet en Meddelelse, som kan paaføre den paagældende Skade, maa Bladene være sikrede mod at skulle optage Berigtigelser fra Folk, som blot tror sig forurettede uden at være det, og der maa naturligvis ogsaa være Sikkerhed mod, at Politikere paa det Grundlag søger at indsmugle politiske Artikler i Modstanderblade.

Retsforbundet har tidligere stillet Forslag om Berigtigelsesret, men Forslaget var saa udflydende og saa vidtgaende, at det ikke kunde gøres til Lov. I det foreliggende Lovforslag er der derimod fundet en Formel, der efter min Mening gør Ret og Skel til begge Sider, idet der bliver givet Ret til at faa optaget Oplysninger af faktisk Karakter, naar det begæres af nogen, hvem den paagældende Meddelelse har været egnet til at paaføre en ikke uvæsentlig Skade i økono-